

Tompa Gábor

PILLANATKÉP: 1920. VI. 4.

A ruha, amely rendes körülmények
között elválaszthatatlan a testtől,
most ott hevert az utcán cvikkerestől,
s a járókelők, mintha örülnének,

hogyan amint óvatosan körülnéznek,
egy halottkém érkezik Budapestről,
s megállapítja azt, hogy mindenestől –
s ehhez gyanakvó kétségek se férnek –

a hiányzó tetem s a tartozékok
egy magyar állampolgár javai.
A láthatatlanságra nincs elég ok,

s ha már határon túl repült a test,
azt Ő sem képes összetartani.
Gyalázat sosem érheti a győztest.

LEVÉLTÁRI JEGYZET

Nem Kovács Kis Jenőre kereszteltek,
s nem is Szentpáli Péterre, hanem
Tompa Gáborra, bár családnevem
több álszent káromolta, hiszen feltett

szándéka volt a buzgó középszernek,
hogyan feltörlik padlójukat velem,
s bár nagy robajjal törtek ellenem,
nem volt kizáró ok a törpetermet,

a kékharisnyás, nemi aktivizmus,
sem az eszményi kirakat-perek...
Tágabb hazámban így is el lehet

képzelné egy kis megváltás-esélyt...
Csámcsogjon hát a pletyka, rossz beszéd:
hörgő hangjukra ring az Antikrisztus!

KILÁTÁSOK

Kilátszani a semmiből,
valóban nemes feladat.
Tapogató a falakat,
ahogy a gyomrod ennyitől,

ilyen kis tettől már forog,
jócskán kifordul s émelyeg,
de máshogy látják némelyek,
s a mindentudó doktorok:

egy kis nyugtató pirula,
kanálnyi kotyvasz, por, leves,
s máris falon a strigula,

hogy folytatni is érdemes,
s a rád mosolygó emberek,
hogy innen újakezdheted.